

F שדה, $f(x) = x^m + a_{m-1}x^{m-1} + \dots + a_1x + a_0 \in F[x]$. המטריצה המלווה של d היא מטריצה ממדים:

$$C_d = \begin{pmatrix} 0 & & & -a_0 \\ 1 & & & -a_1 \\ & \ddots & & \\ & & 0 & \\ & & & \ddots & \\ & & & & 0 & -a_{m-1} \end{pmatrix}$$

תכונות:

הפולינום האופייני של C_d הוא d

תזכורת:

מקובל מעט $F[x] \Rightarrow$ מרחב וקטורי מעט F וגם הסתקה ליניארית $T: V \rightarrow V$
 $(V$ מקבלת את הכפל בסקלרי (כ- F) $V \cdot x = T(x)$

משפט:

תהי $A \in M_n(F)$ מטריצה. אזי A במוקה למטריצה מן הבורה

$$\begin{pmatrix} C_{d_1} & & & \\ & C_{d_2} & & \\ & & \ddots & \\ & & & C_{d_n} \end{pmatrix}$$

כאשר $d_1 | d_2 | \dots | d_n \neq 0$ ופולינומים $d_i \in F[x]$ מתוקנים ויחידים.

הוכחה:

A מטריצה להסתקה ליניארית $T: F^n \rightarrow F^n$ (ביחס לבנישהו בסיס). המרחב הוקטורי F^n עם T נותן $(F[x]$ -מוקד) M .

$F[x]$ תחום ראשי, לפי משפט החילוק: $M \cong F[x]^m \times \frac{F[x]}{(d_1)} \times \dots \times \frac{F[x]}{(d_n)}$ כאשר

$d_1 | d_2 | \dots | d_n \neq 0$. ראינו כי $m = 0$. נבחר את הבסיס $(x^{m_i-1} + (d_i), \dots, x + (d_i), x + (d_i)) \in \frac{F[x]}{(d_i)}$

כאשר $d_i = \deg d_i$. בצבם נחרנו בסיס חדש של M , ובמטריצה של ההסתקה $T: V \rightarrow V$

ביחס לבסיס זה תהיה במוקה A . הפעולה של x על $\frac{F[x]}{(d_i)}$ היא

$$1+(d_i) \mapsto x+(d_i), \dots, x^{m_i-1}+(d_i) \mapsto x^{m_i}+(d_i) (= x^{m_i} - d_i + (d_i) = -a_0 - a_1x - \dots - a_{m_i-1}x^{m_i-1} + (d_i))$$

$$C_{d_i} = \begin{pmatrix} 0 & \dots & 0 & -a_0 \\ 1 & \dots & 0 & -a_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & \dots & 1 & -a_{m_i-1} \end{pmatrix}$$

לכן המטריצה של T ביחס לבסיס כחשב $M=V$ היא $\begin{pmatrix} C_{d_1} & & \\ & \dots & \\ & & C_{d_n} \end{pmatrix}$ צמוד (כוחה) $A-\delta$
זו הצורה הקנונית הרציונלית של A

באורמים האיננווריאנטים d_i מוגדרים עקב כפי הכרות, לכן אם קוראים d_i מתקנים אז הם מוגדרים היטב. התנאי $d_1 \dots d_n$ וגם היחידות נובעת ישירות משפט המיון.

הצורה: תהי A מטריצה כ"ל. הפולינומים d_1, \dots, d_n נקראים אורמים איננווריאנטים של A .

תוצאה:

הפולינום האופייני של A הינו $d_1(x) \cdot d_2(x) \cdot \dots \cdot d_n(x)$

תוצאה (משפט קיילי-הימלטון)

תהי $A \in M_n(F)$ מטריצה, יהי $f_A(x) = x^n + b_{n-1}x^{n-1} + \dots + b_0$ הפולינום האופייני. וזו

$$f_A(A) = A^n + b_{n-1}A^{n-1} + \dots + b_1A + b_0I = 0 \in M_n(F)$$

הוכחה:

יהי M ה- $F[x]$ -מודול המתאים $\delta-T$. $(f_A(A))v = (x^n + b_{n-1}x^{n-1} + b_0)v$ לכן

$$Ann_{F[x]}(M) = (d_n) \text{ כי הפעם הקודמת כי } f_A \in Ann_{F[x]}(M) \Leftrightarrow \forall v \in V, f_A v = 0 \Leftrightarrow f_A(A) = 0$$

↑
באורם הצדדי האחרון
= הפולינום היחידאלי
של A

$$f_A = d_1 d_2 \dots d_n \in (d_n) = Ann_{F[x]}(M) \text{ וכן}$$

תהי $A \in M_n(F)$ מטריצה, נניח כי F מניח כי F מניח את כל הערכים העצמיים של $A \Leftrightarrow$ הפולינום האופייני

מתפרק למכפלה של פולינומים ליניאריים מעל F , לכן באורמים האיננווריאנטים מתפרקים כג

(כי הפולינום האופייני הוא $d_1 \dots d_n$) המתחלקים הבלאנטרים של M מתחלקים אורמים איננווריאנטים. לכן

כל מתחלק ובלאנטרי הוא חזקה של פולינום ליניארי $^a(x-g)$, $g \in F$. לפי משפט המיון הצורה של מתחלקים

ולמטריות, $M \approx \frac{F[x]}{(x-\lambda_1)^{a_1}} \cdot x \dots \cdot \frac{F[x]}{(x-\lambda_r)^{a_r}}$ כושר λ ד.ו. בהכרח שונים.

כוחים את ה-F-בסיס $\frac{F[x]}{(x-\lambda)^a}$ של $(x-\lambda)^{a-1} + (x-\lambda)^a F[x], \dots, (x-\lambda) + (x-\lambda)^a F[x], 1 + (x-\lambda)^a F[x]$

ניחם לבסיס הזה, הפעולה של T (ככל שקלרי כ-x) של $\frac{F[x]}{(x-\lambda)^a}$ היא

ואם $0 \leq k \leq a-2$, אזי $(x-\lambda)^k + I \mapsto x(x-\lambda)^k + I = (x-\lambda)^{k+1} + \lambda(x-\lambda)^k + I$
 $(I = (x-\lambda)^a F[x])$

$(x-\lambda)^{a-1} + I \mapsto x(x-\lambda)^{a-1} + I = \lambda(x-\lambda)^{a-1} + I$

מטריצה אגא $J_a(\lambda) \leftrightarrow \begin{pmatrix} \lambda & & & \\ & \ddots & & \\ & & \lambda & \\ & & & \lambda \end{pmatrix}$

לכל A במרחב למטריות יהיה מהצורה $\rightarrow \begin{pmatrix} J_{a_1}(\lambda_1) & & \\ & \ddots & \\ & & J_{a_r}(\lambda_r) \end{pmatrix}$ צורה קנונית של צורקן

השלמה של חזימים:

יהי R חוג חילופי, יהי $I \triangleleft R$. נניח $\bigcap_{n=1}^{\infty} I^n = (0)$. לכל $x \in R$, $I = Z \times (0)$, $R = Z \times Z$ של \mathbb{Z} . ד.ו. מקיים את התנאי.

נגדיר טופולוגיה על R: בסיס של קבוצות פתוחות יהיה $x + I^n = \{x + y : y \in I^n\}$ לכל $x \in R$ לכל $n \geq 0$.

למחרת קבוצה $U \subseteq R$ פתוחה אם ורק אם לכל $x \in U$ קיים n_x כך $x + I^{n_x} \subseteq U$.

זו אכן טופולוגיה: תהייה U, V קבוצות פתוחות. $x \in U \cap V$ אזי קיימים m, n כך $x + I^m \subseteq U$ ו- $x + I^n \subseteq V$.

$x + I^n \subseteq U, x + I^m \subseteq V$ אזי $x + I^{\max\{m,n\}} = (x + I^m)(x + I^n) \subseteq U \cap V$. לכן $U \cap V$ פתוחה.

כיוון שבנתנו $\bigcap_{n=1}^{\infty} I^n = (0)$ זו טופולוגיה האוסקרוף. ואכן, יהיו $x, y \in R$ שונים אזי קיים n כך $x - y \notin I^n$.

$(x + I^n) \cap (y + I^n) = \emptyset \Leftrightarrow$

נגדיר פונקציות מרחק: נבחר $0 < \tau < 1$. $d(x, y) = \inf\{\tau^n : x - y \in I^n\} = \begin{cases} 0 & x = y \\ \tau^{\max\{n : x - y \in I^n\}} & x \neq y \end{cases}$

זו אכן פונקציות מרחק: ברור להוכיח רק את אי שוויון המשולש $d(x, y) \leq d(x, z) + d(z, y)$

כאן נוכיח משהו יותר חזק (אי שוויון המשולש החזק) $d(x, y) \leq \max\{d(x, z), d(z, y)\}$

נניח z, y, x כולם שונים, אחרת ברור.

$$\begin{aligned} & \text{יהי } n \text{ מקסימלי כך } x-z \in I^n \\ & \text{יהי } m \text{ מקסימלי כך } z-y \in I^m \\ & \Leftrightarrow x-y = (x-z) + (z-y) \in I^{\min\{n,m\}} \end{aligned}$$

$$d(x,y) \leq \tau^{\min\{n,m\}} = \max\{\tau^n, \tau^m\} = \max\{d(x,z), d(z,y)\}$$

בנקודים אבסולוטיות הנ"ל היו האופורטוניה המטרית.

במקרה סדרה $\{a_n\}$ של איבריה של R נקראת סדרת קושי אם לכל $\epsilon > 0$ קיים N כך שלכל $n, m \geq N$, מתקיים $d(a_n, a_m) < \epsilon \Leftrightarrow$ לכל k קיים N_k כך $a_n - a_m \in I^k$ לכל $n, m \geq N_k$

במקרה הסדרה $\{a_n\}$ מתכנסת לנקודה $L \in R$ אם לכל $\epsilon > 0$ קיים N כך שלכל $n \geq N$ מתקיים $d(a_n, L) < \epsilon \Leftrightarrow$ לכל k קיים N_k כך $a_n - L \in I^k$ לכל $n \geq N_k$

R נקרא שלם ביחס ל- I אם כל סדרת קושי מתכנסת

קובץ מא: $R = \mathbb{Z}, I = (p)$ דוגמה. $a_n = 1 + p + p^2 + \dots + p^n$ זו סדרת קושי. נשים לב כי

$$(1-p)a_n = 1 - p^{n+1} \rightarrow 1$$

ברור אם $L \rightarrow a_n$ אזי $a_n \rightarrow L$ לכל $r \in R$. לכן אם $L \rightarrow a_n$ אזי $(p-1)L = 1$

ואין איבר של L עם בתכונה כזו.